

Бошко Томашевић

СВЕ ЈЕ БИЛО ДОЛАЗЕЊЕ И ОДЛАЗЕЊЕ

ДА БИХ ИМАО МЕСТО НА КОЈЕ СЕ ВРАЋАМ

Да бих имао место на које се враћам
одлазим
да будем тамо где никада нећу бити.
Снег сипи
затира трагове
како ћу се вратити?
Пролеће долази
снег се топи
да бих имао место које бих желео да видим
остајем овде.
Да бих био тамо где никада нећу бити
руководим се оним што не постоји
макар сви путеви били краћи од живота
макар сви путеви били дужи од њега.

ДОЋИ ЋЕ ОПЕТ

Доћи ће опет
оно што нас је снашло
не боље и не горе
исто оно што нас је снашло
када нас сналази
и чија се светлост бакће око нас

никада светлија
никада тамнија
светлост нужна
ради светлости своје
ради долажења свога
не ради нас
долази
на оно што нас је снашло
у древној светлости
понављања
и
плакања.

СВЕ ЈЕ БИЛО ДОЛАЖЕЊЕ И ОДЛАЖЕЊЕ

У мојим најбољим годинама
околности ми нису биле наклоњене
нити сам ја њима био подобан
па су ми дани пролазили кроз
руке и кроз ноге које су ме шетале
мртвим улицама хладнијим од костурница
Брозових снова
кроз бирое суморније
од пустиња Гоби и Калахари заједно.
живот је у слаповима
падао на све стране
мочваре су се шириле
гацао сам по њима
извлачио се из њих
и са смислом за занос и охолост
упознао предности одустајања
и обновљену знатижељу остајања.
Само стога није било нужно
напустити пределе чистог живота
и пределе таворења и понижења
драге метафоре за трајање
и постојање без резултата
које познају само они
који су истински живели
на свим улицама света
под заставама бројнијим

од курви које не беху саздане
искључиво од меса и навике бешчашћа.
Од тога и таквог живота
не можете узети кеш
све што можете јесте
или да га напустите
или да га пишете
докле год он има воље
да пише вас.
Стога се и даље налазим
закључан у њему
увучен у његове поноћи
у „тишину и хуку ствари”
с писањем у прозору
које час долази а час одлази
час бдије над вама
а час ви над њиме
и добро се слажете
докле год траје
одлажење и долажење
пропадање и спасење
с паузама када се не пише
но траћи оно
о чему ће се писати.

КАО ДА НИГДЕ НИСАМ СТИГАО

Након толиког хода
по сопственој кожи
кроз литературу
као да нигде нисам стигао.
Већина нас пише у сутерену
далеко од лоших обичаја јавности
кењаже критике
новина и ближњих.
Непотребне мустре писања
нас мимоилазе
моде протрчавају
крај устава књижевности
задржава се смеће
пена
преписивање живота

не и његове снаге
и распусности.
Пролазећи крај таквих радионица
чини ми се да нигде нисам стигао
гредим ка инстинкту
писања
невремену његовом
пичим Магбетовој верзији
бића
поцепаног попут наранџе
међу прстима.
Уђи каже та верзија
ја улазим
и разарам
оно што је увек
било вредно разарања
живот
ради писања
Богове
ради писања
и по могућности
саму смрт
ради писања.
Али као да никуд нисам
стигао
живот
Богови
смрт
и постоје ради писања
и зато
не вреди разарати
живот
веру
смрт.
Смислено је једино
упознати писање
са животом
писање са смрћу
чак и када је
писац
Магбет
а љубав лажна
као и Фортинбрасова шума.

МОЈЕ ПИСАЊЕ НЕМА ВИШЕ ВРЕМЕНА

Моје писање нема више
времена.
Некада се обраћало жени
сада се окренуло смрти
разлике у теми нема никакве
али то је дужа прича.
Моје писање нема више
времена
носиће ме још извесно време
долази зима и за њега и за мене
повући ћемо се још даље од људи
никада довољно далеко
поћи још даље на Север
на белим архипелазима
са белим ноћима
сачекаћемо тренутак да се
мастило смрзне
и да се опростимо једно од другог.
Незамисливо ће постати могуће.
Страћио сам писање на
жене
и на једну узалудну формалност
размишљања о смрти
али је ово друго било захвалније.
Иако сам док сам писао
био далеко од Офелија и Горгона
оне су мене пронашле
није било лека против њих
(колико ни против постојања)
остале су са мном док је трајало лето
и после те приче
о ропству под жлездама
наговештај смрти
био је наговештај заслужене слободе.
Моје писање је то добро схватило
и сада настоји да каже нешто умно о смрти
уколико пре тога не падне на теми Васкрсења
што ће ме погодити
што ми опет неће дати починка
и то у тренутку док сам веровао

да сам слободан
и да ничега нема горег
но писањем залазити
у безобалне пределе приче
о „коби семена и пепела”.